

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, 4 lutego 1950

Nr A-13

Pol. 131-145

T R E Ś C I:

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 131. Decyzja Ministra Skarbu w sprawie zatwierdzenia ogólnych warunków ubezpieczenia oraz taryfy składek dla kontraktowanych ziemiołpódów.

Zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki w sprawie nadania statutu:

Poz. 132. Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka.

Poz. 133. Państwowemu Muzeum na Majdanku.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego:

Poz. 134. w sprawie wysokości wynagrodzeń za wartość pracy i wydatki związane z wytwarzaniem mąki i kaszy.

Poz. 135. w sprawie terminu załatwiania podań o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych w zakresie handlu komisowego.

Poz. 136. Zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Państwowe Teatry Lalek”, „Państwowa Organizacja Imprez Artystycznych „Artos”, „Państwowy Teatr Narodowy im. Wojska Polskiego w Warszawie”, „Państwowy Teatr Współczesny w Warszawie”, „Państwowy Teatr Powszechny w Warszawie”, „Państwowy Teatr Dzieci Warszawy”, „Państwowy Teatr Powszechny w Łodzi”, „Państwowy Teatr Nowy w Łodzi”, „Państwowe Teatry Żydowskie”, „Państwowy Teatr Młodego Widza w Poznaniu”, „Państwowy Teatr Młodego Widza we Wrocławiu”, „Państwowy Teatr w Jeleniej Górze”, „Państwowy Teatr w Świdnicy”, „Państwowy Teatr Ziemi Opolskiej”, „Państwowe Teatry w Częstochowie”, „Państwowy Teatr w Lublinie”, „Państwowy Teatr w Białymstoku”, „Państwowy Teatr w

Kaliszu”, „Państwowy Teatr Rapsodyczny w Krakowie”, „Państwowy Teatr w Gnieźnie”, „Ludowy Teatr Muzyczny w Warszawie”, „Państwowy Zespół Ludowy Tańca i Pieśni „Mazowsze” w Karolinie k/Warszawy, „Państwowa Filharmonia Śląska w Katowicach”, „Państwowa Opera Śląska w Bytomiu”, „Państwowa Filharmonia w Lublinie” i „Państwowa Opera we Wrocławiu”.

Zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:

Poz. 137. o utworzeniu Rejonowych Zarządów Hodowli Roślin Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Poz. 138. o utworzeniu Okręgowych Zarządów Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów:

Poz. 139. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych”.

Poz. 140. o nadaniu statutu państwowemu przedsiębiorstwu pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Robót Telekomunikacyjnych”.

Poz. 141. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa pod nazwą: „Biuro Studiów i Projektów Łączności”.

Poz. 142. o nadaniu statutu państwowemu przedsiębiorstwu pod nazwą: „Biuro Studiów i Projektów Łączności”.

Zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego:

Poz. 143. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o utworzeniu „Centralnego Zarządu Przemysłu Mineralnego”.

Poz. 144. o utworzeniu „Centralnego Zarządu Przemysłu Ceramiki Budowlanej”.

Poz. 145. o utworzeniu „Centralnego Zarządu Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego”.

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

131.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 30 stycznia 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnych warunków ubezpieczenia oraz taryfy składek dla kontraktowanych ziemiołpódów.

Na podstawie art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 72) oraz w wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie kontraktowania artykułów produkcji roślinnej w 1950 r.

zatwierdza się

uchwalone przez Radę Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych ogólne warunki ubezpieczenia oraz taryfy składek dla kontraktowanych ziemiołpódów w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszej decyzji.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

Załącznik do decyzji Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1950 r. (poz. 131).

Ogólne warunki ubezpieczenia oraz taryfy składek dla kontraktowanych ziemiołpódów

§ 1. 1. Na podstawie niniejszych ogólnych warunków ubezpieczenia i taryf ubezpiecza się w P.Z.U.W. ziemiołpody zakontraktowane w myśl uchwał Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, o ile obowiązek ubezpieczenia poszczególnych ziemiołpódów przewidziany został w umowach plantacyjnych.

2. Zakontraktowane ziemiołpody ubezpiecza się od gradobicia a tytoń, chmiel i zioła ponadto od ognia.

3. Umowa plantacyjna jest jednocześnie dowodem ubezpieczenia. Ubezpieczenie dochodzi do skutku z chwilą zawarcia umowy plantacyjnej przy zastosowaniu niniejszych

ogólnych warunków ubezpieczenia i taryf, które stanowią integralną część tej umowy.

§ 2. 1. Organa przeprowadzające kontraktację sporządzają i nadsyłają do właściwych placówek terenowych P.Z.U.W., w terminie do 30 kwietnia roku ubezpieczenia, wykazy plantatorów z wyszczególnieniem wielkości, powierzchni plantowanych ziemiołpódów z oznaczeniem ich położenia oraz spodziewanych plonów z 1 ha w q.

2. Zasady sporządzania tych wykazów opracuje P.Z.U.W.

§ 3. 1. Dla ubezpieczenia ziemiołpódów kontraktowanych ustala się następujące stawki taryfowe:

Nazwa ziemiołpódów	Klasa miejscowości		
	I	II	III
	od tys. zł. sumy ubezpieczenia		
a) Pszenica, jęczmień, żyto, owies, gryka, burak cukrowy, cykorja, oraz ziemniaki	5	7	9
b) korzenie ziół	8	10	12
c) groch, fasola i rzepak	7,5	10,5	13,5
d) len (słoma i nasienie), konopie (słoma i nasienie), cebula, nasiona buraków cukrowych oraz mak	10	14	18
e) zioła — części nadziemne	13	17	21
f) tytoń	60	60	60
g) chmiel	32	32	32

2. Stawki taryfowe dla tytoniu, chmielu i ziół (korzeni i części nadziemnych) obejmują jednocześnie stawkę za ubezpieczenie tytoniu, chmielu i ziół od ognia po odłączeniu ich od pnia względnie od ziemi.

3. O ile w umowach plantacyjnych przewidziany zostanie obowiązek ubezpieczenia dla ziemiołpódów niewymienionych w pkt 1 — Minister Skarbu ustali dla tych ziemiołpódów odpowiednie stawki taryfowe.

4. DO KLASY I-EJ ZALICZONE ZOSTAJĄ:

w woj. kieleckim — powiaty: łżecki i kozienicki, w woj. krakowskim — powiaty: biański, brzeski, chrzanowski, limanowski, myślenicki, nowotarski, wadowicki i żywiecki.

w woj. łódzkim — powiaty: brzeziniński, łowicki i skiernewicki,

w woj. olsztyńskim — powiaty: mrągowski, nidzicki, piski i szczycieński,

w woj. rzeszowskim — powiaty: leski, łańcucki i sanocki,

w woj. warszawskim — powiaty: grodzisko-mazowiecki, ciechanowski, garwoliński, gostyński, grójecki, makowski, miński, ostrowski, plocki, płoński, przasnyski, pułtuski, radzyński, siedlecki, sochaczewski, sokołowski, warszawski i węgrowski.

5. DO KLASY II-EJ ZALICZONE ZOSTAJĄ:

w woj. gdańskim — powiaty: elbląski, gdański, kartuski, kościerski, kwidziński, lęborski, malborski, morski, starogardzki, sztumski i tczewski,

w woj. kieleckim — powiaty: kielecki, opatowski, radomski, sandomierski i stopnicki,

w woj. krakowskim — powiaty: bocheński, dąbrowski, krakowski, nowosądecki, olkuski i tarnowski.

w woj. łódzkim — powiaty: konecki, kutnowski, łączycki, łódzki, opoczyński, piotrkowski, radomszczański i rawski,

w woj. olsztyńskim — powiaty: bartoszycki, braniewski, gizycki, Hawecki, kętrzyński, lidzbarski, morąski, olsztyński, ostródzki, pasłęcki, reszelski, suski i węgorzewski,

w woj. pomorskim — powiaty: brodnicki, chełmiński, grudziądzki, lipnowski, nieszawski, świecki, tucholski, wąbrzeski i włocławski,

w woj. poznańskim — powiaty: babimojski, kolski, krośniński, krotoszyński, leszczyński, międzyrzecki, nowotomyski, obornicki, sulęciński, szamotulski, świebodziński, wschowski i zielonogórski,

w woj. rzeszowskim — powiaty: debicki, gorlicki, kolbuszowski, lubaczowski, mielecki, niżański, przemyski, rzeszowski i tarnobrzeczki,

w woj. szczecińskim — powiaty: białogardzki, bytowski, chojeński, choszczeński, człuchowski, drawski, gryficki, gryfiński, kamieński, kołobrzeski, koszaliński, łobezki, miasteczki, myśliborski, nowogardzki, pyrzycki, sławieński, słupski, stargardzki, szczecinecki, szczeciński, walecki, wolpki i złotowski,

w woj. śląskim — powiaty: będziński, bielski, bytomski, cieszyński, dobrodzieński, gliwicki, głubczycki, grodkowski, katowicki, kluczborski, kozielski, niemodliński, nyski, olecki, opolski, prudnicki, raciborski, strzelecki, tarnogórski i zawierciański,

w woj. warszawskim — powiaty: działowski, mławski, ostrołęcki i sierpecki,

6. DO KLASY III-EJ ZALICZONE ZOSTAJĄ:

w woj. białostockim — powiaty: augustowski, białostocki, bielski, eicki, goldapski, grajewski, kolneński, łomżyński, olecki, sokółski, suwalski i wysoko-mazowiecki.

w woj. kieleckim — powiaty: częstochowski, jędrzejowski, pińczowski i włoszczowski,

w woj. krakowskim — powiat mlechowski,

w woj. lubelskim — powiaty: bialski, białgorajski, chełmski, hrubieszowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, lukowski, puławski, radzyński, tomaszowski, włodawski i zamojski,

w woj. łódzkim — powiaty: łaski, sieradzki i wieluński,

w woj. pomorskim — powiaty: bydgoski, chojnicki, inowrocławski, lubawski, rypiński, sepoleński, szubicki, tożański i wyrzyski,

w woj. poznańskim — powiaty: chodzieski, czarnkowsko-gnieźnieński, gorzowski, gostyński, gubiński, jarocki, kaliski, kępiński, koniński, kościański, międzychodzki, mogileński, ostrowski, pilski, poznański, rawicki, rzepiński, skwierzyski, strzelecki, śremski, średzki, turecki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński i zniński,

w woj. rzeszowskim — powiaty: brzozowski, jarosławski, jasielski, krośniński i przeworski,

w woj. śląskim — powiaty: lubliniecki, pszczyński i rybnicki,

w woj. wrocławskim — powiaty: bolesławiecki, brzeski, bystrzycki, dzierzoniowski, głogowski, górówski, jaworski, jeleniogórski, kamiennogórski, kłodzki, koźuchowski, legnicki, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, namysłowski, oleśnicki, oławski, strzeliński, sycowski, szprotawski, średzki, świniński, trzebnicki, wałbrzyski, wołowski, wrocławski, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski, żagański i żarski.

7. Po wprowadzeniu przez uchwały wojewódzkich rad narodowych w Białymstoku i Lublinie przymusu ubezpie-

czenia ziemiopłodów od gradobicia, w województwach tych obowiązywać będzie podział miejscowości na klasy, przyjęty do przymusowego ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicia.

§ 4 1. Składkę za ubezpieczenie kontraktowanych ziemiopłodów potrąca się z ceny wykupu przy ich odbiorze z wyjątkiem składek przypadających za zakontraktowane ziemiopłody, objęte przymusowym ubezpieczeniem, wprowadzonym na podstawie uchwały wojewódzkiej rady narodowej, w tym bowiem przypadku składka za przymusowe ubezpieczenie obliczona i pobrana zostanie w trybie przewidzianym w uchwale wojewódzkiej rady narodowej.

2. Organa dokonywujące wypłat za zakontraktowane ziemiopłody przekazują PZUW potrącone składki za ubezpieczenie bieżące z tym, że ostateczne rozliczenie nastąpi w ciągu miesiąca po zakończeniu dostawy poszczególnych rodzajów zakontraktowanych ziemiopłodów.

3. W razie niezapłacenia składek za ubezpieczenie za pośrednictwem organów, dokonywujących wypłat, za zakontraktowane ziemiopłody, z powodu dostarczenia ich w ilości niewystarczającej na pokrycie składek PZUW, plantator obowiązany jest bez specjalnego wezwania i stawiania w zwłocę przypadającą na niego składkę wpłacić bezpośrednio do PZUW najpóźniej w ciągu 2 tygodni po zakończeniu dostawy.

§ 5. Odszkodowania za szkody gradowe w ziemiopłodach oraz za szkody ogniowe w tytoniu, chmielu i ziołach wypłaca PZUW bezpośrednio poszkodowanym w pierwszych terminach dostawy, po uprzednim potrąceniu ewentualnych zobowiązań plantatorów wobec instytucji, które udzieliły im kredytów w związku z akcją kontraktacyjną.

§ 6. 1. Odpowiedzialność PZUW za szkody gradowe w kontraktowanych ziemiopłodach rozpoczyna się od godziny 24.00 tego dnia, w którym zawarto umowę plantacyjną z wyjątkami, przewidzianymi w ust. 2 i 3.

2. Odpowiedzialność PZUW za szkody gradowe w tytoniu rozpoczyna się od dnia 1 czerwca, a w chmielu i ziołach wypuszczenia przez rośliny pędów boenych.

3. PZUW nie odpowiada za szkody w oziminach, wyrażone przez grad w roku ich zasiewu.

4. PZUW nie odpowiada za szkody gradowe, nie przewyższające 8% dla tytoniu, chmielu i zioł oraz dla wszystkich pozostałych ubezpieczonych ziemiopłodów — 10% wartości danego obszaru uprawy. Procent szkody ustala się osobno dla ziarna i osobno dla słomy.

5. Odpowiedzialność PZUW za szkody gradowe kończy się z chwilą złożenia ubezpieczonych ziemiopłodów w sterty, stogi lub w budynkach, co do tytoniu zaś — z dniem 30 września.

§ 7. 1. W razie zajścia jakichkolwiek zmian w powierzchni kontraktowanych ziemiopłodów lub co do ich spodziewanego plonu, plantator obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy inspektorat powiatowy PZUW bezpośrednio bądź za pośrednictwem instytucji przeprowadzającej kontraktację, bądź przez męża zaufania — celem dokonania zmian w wykazie ubezpieczonych, kontraktowanych ziemiopłodów.

2. Zażądanie wprowadzenia zmian nie może mieć miejsca po wypadku szkody.

3. W tym samym trybie plantator obowiązany jest zgłosić w terminie miesięcznym inne zmiany mogące mieć wpływ na ubezpieczenie (zmiana tytułu własności, rezygnacja z uprawy zakontraktowanych ziemiopłodów itp.).

4. Ubezpieczający plantator o każdym wypadku gradobicia, z powodu którego zamierza żądać odszkodowania, obowiązany jest zawiadomić inspektorat powiatowy PZUW bezpośrednio bądź za pośrednictwem męża zaufania, najpóźniej w ciągu 4 dni po gradobiciu. Przy większej ilości plantatorów w danej gromadzie, zgłoszenie może być dokonane zbiorowo z podaniem ilości poszkodowanych i powierzchni uszkodzonej.

5. Gdyby z powodu znacznej szkody ubezpieczający zamierzał zebrać uszkodzone plony przed ich dojrzaniem lub zabrać uszkodzoną plantację (jej część) — to powinien w zawiadomieniu o szkodzie wyraźnie zaimar ten podkreślić.

6. Do czasu przeprowadzenia oględzin lub oszacowania szkody ubezpieczający ma prawo bez zgody PZUW dokonywać przy uszkodzonych ziemiopłodach tylko takich zmian, które wg zasad racjonalnej gospodarki nie mogą ulec zwłocę. Ubezpieczony jednak obowiązany jest wykonać własnym kosztem wszelkie prace, niezbędne do pielęgnacji i dalszego rozwoju uszkodzonych przez grad ziemiopłodów.

7. Sprzęt uszkodzonych przez grad ziemiopłodów przed dokonaniem oszacowania jest dopuszczalny tylko wtedy, jeśli opóźnienie zbioru mogłoby spowodować powiększe-

nie szkody. W takim wypadku ubezpieczający obowiązany jest pozostawić w rogach i w środku każdego uszkodzonego obszaru uprawy próbne poletka ziemiopłodów na pniu, o powierzchni około 25 m² każde. Poletka powinny się znajdować w pewnym oddaleniu od granic obszaru uprawy, w ten sposób, aby dawały jasne pojęcie o rozmiarze szkody gradowej.

8. W plantacjach tytoniu i ziół poletka próbne na każdej działce powinny wynosić około 10 m² na każde 1.000 m² plantacji.

9. Niedopełnienie przez plantatora ubezpieczonych ziemiopłodów któregośkolwiek z wyżej wymienionych obowiązków może pociągnąć za sobą utratę prawa do odszkodowania.

§ 8. 1. Oszacowania szkód gradowych dokonuje likwidator PZUW w obecności męża zaufania oraz plantatora ubezpieczonych ziemiopłodów. Nieobecność męża zaufania lub plantatora nie wstrzymuje likwidacji szkody.

2. Za podstawę do obliczenia wysokości odszkodowania przyjmuje się:

- procent szkody spowodowanej przez grad, ustalonej osobno dla ziarna i osobno dla słomy,
- powierzchnię uszkodzoną,
- spodziewaną wg stanu zasiewów przed gradobiciem wysokość plonu danych ziemiopłodów z 1 ha, jednak nie wyższą niż podaną przez plantatora do umowy plantacyjnej i przyjętą do ubezpieczenia,
- cenę 1 q plonu ubezpieczonego,
- sumę ubezpieczenia ziemiopłodów.

3. W razie parokrotnego uszkodzenia ziemiopłodów przez grad w tym samym roku, ustala się po każdym gradobiciu łączną szkodę bez względu na przeprowadzone oszacowanie poprzednich szkód i ta łączna szkoda będzie podstawą obliczenia należnego odszkodowania.

4. Jeśli szkoda wyrządzona przez grad przekracza 75% oczekiwanego plonu, PZUW może przyznać prawo zaorania uszkodzonych ziemiopłodów w celu zastosowania uprawy zamiennej. W przypadku przyznania prawa do zaorania pola, PZUW potrąca z odszkodowania koszty sprzętu, omłotu i dostawy plonów w wysokości 25% obliczonego odszkodowania.

5. Przy szkodach gradowych w tytoniu, powodujących całkowite zniszczenie roślin lub silne uszkodzenie liści, PZUW odlicza na zaoszczędzone koszty zbioru, suszenia, sortowania itp. 30% wartości roślin, uznanych przy likwidacji za całkowicie zniszczone i 20% za liście uszkodzone ponad połowę blaszki listnej.

6. W razie braku zgody co do wysokości szkody, ustalonej przez likwidatora PZUW, plantator uszkodzonych ziemiopłodów może zażądać, aby wysokość tę ustaliła komisja szacunkowa. W skład tej komisji wchodzi przedstawiciele stron i rozjemca, wybrany przez obie strony. Każda ze stron ponosi koszty wynagrodzenia wyznaczonego przez siebie przedstawiciela. Koszty zaś wynagrodzenia rozjemcy ponoszą obie strony po połowie.

7. W razie braku zgody jednej ze stron co do poddania oceny wysokości szkody decyzji komisji szacunkowej, sprawa wysokości odszkodowania może być oddana na drogę sądową.

§ 9. 1. Wszelkie sprawy sądowe o odszkodowanie, wytaczone przez plantatorów ubezpieczonych ziemiopłodów przeciwko PZUW, podlegają sądowi właściwemu wg miejsca położenia ubezpieczonych ziemiopłodów.

2. PZUW wolny będzie od obowiązku wypłaty odszkodowania, względnie spornej części odszkodowania, jeżeli odmówił tej wypłaty, a plantator ubezpieczonych ziemiopłodów nie dochodzi swych roszczeń na drodze sądowej w ciągu 6-ciu miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia od PZUW o nieuznaniu roszczeń.

§ 10. Odnośnie ubezpieczenia tytoniu, chmielu i ziół od ognia, obowiązują ogólne warunki umownych ubezpieczeń od ognia, zatwierdzone przez Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) dnia 20 lutego 1945 r., Nr. 112/45.

132.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 17 stycznia 1950 r.

w sprawie nadania statutu Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka, utworzonemu ustawą z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w O-

święcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265), nadaje się statut o brzmieniu, jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KULTURY I SZTUKI

St. Dybowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 stycznia 1950 r. (poz. 132).

STATUT

Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka.

§ 1. Państwowe Muzeum w Oświęcimiu, zwane w dalszym ciągu w skrócie „Muzeum“, działa na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265) i niniejszego statutu.

§ 2. Muzeum ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem w otoku: „Państwowe Muzeum Oświęcim-Brzezinka“.

§ 3. Siedzibą Muzeum jest Oświęcim.

§ 4. Muzeum ma za zadanie zbieranie i gromadzenie dowodów i materiałów dotyczących zbrodni hitlerowskich w Oświęcimiu, udostępnianie ich społeczeństwu oraz naukowe ich opracowanie, a w szczególności:

- 1) inwentaryzację, systematyczną klasyfikację, konserwację, należyte rozmieszczenie oraz zabezpieczenie zbiorów;
- 2) zbieranie dokumentów, eksponatów i fotografii drogą zakupu, darowizn, zapisów, przyjmowanie depozytów oraz zeznań b. więźniów, protokołów sądowych itp.;
- 3) nawiązanie stosunków z pokrewnymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi;
- 4) utrzymanie pracowni konserwatorskiej i warsztatów, przystosowanych do potrzeb Muzeum;
- 5) udostępnienie zbiorów społeczeństwu;
- 6) szerzenie wiedzy o walce i męczeństwie Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu-Brzezince w latach 1939—1945 za pomocą wystaw, pokazów, odczytów, wydawnictw itp.;
- 7) prowadzenie i uzupełnianie biblioteki z zakresu walki i męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów ze szczególnym uwzględnieniem Oświęcimia-Brzezinki;
- 8) opracowywanie i wydawanie publikacji naukowych z zakresu działalności Muzeum, jak katalogi, przewodniki, albumy, prace popularyzacyjne, plany, pocztówki itp.;
- 9) udzielanie informacji i poszukiwanie zaginionych byłych więźniów obozu, prowadzenie archiwum akt oraz imiennej kartoteki byłych więźniów;
- 10) utrzymanie i konserwowanie poobozowych budynków Muzeum;
- 11) założenie i utrzymanie parku-cmentarza na przeznaczonych do tego celu terenach;
- 12) urządzenie i rozwijanie części gospodarczej Muzeum w celu osiągnięcia samowystarczalności w zaopatrzeniu terenów parku w sadzonki drzew, krzewów, kwiatów itp.

§ 5. Zbiory Muzeum służą jedynie do celów związanych bezpośrednio z zakresem działania, określonym w § 4. Wydawanie eksponatów muzealnych poza obręb Muzeum jest dopuszczalne jedynie na warunkach, określonych w regulaminie.

§ 6. Kierownictwo Muzeum sprawuje Dyrektor, powoływany i odwoływany przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 7. Zakres działania Dyrektora w szczególności obejmuje:

- 1) kierownictwo spraw naukowych i administracyjnych oraz nadzór nad majątkiem i zbiorami Muzeum,
- 2) reprezentowanie Muzeum na zewnątrz,
- 3) sporządzanie sprawozdań z działalności,
- 4) sporządzanie projektów preliminarzy budżetowych, planów działalności oraz finansowo-gospodarczych,
- 5) dokonywanie wydatków w granicach budżetu,
- 6) bezpośrednie kierowanie pracą Muzeum i ustalanie podziału czynności między pracownikami,
- 7) przedstawianie wniosków w sprawie mianowania i zwalniania pracowników,
- 8) powoływanie do określonych prac specjalnych zespołów.

§ 8. Wicedyrektora Muzeum powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Dyrektora. Wicedyrektor prowadzi agendy zlecone mu przez Dyrektora i zastępuje go w razie jego nieobecności.

§ 9. 1. Muzeum posiada wydziały, biura, pracownie i specjalne zespoły. Wydziały dzielą się na działy.

2. Wydziały:

- 1) dokumentacji i archiwum,
- 2) plastyczny,
- 3) konserwatorski,
- 4) propagandy i wyświetlania filmów.